

**ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
โรงเรียนในกลุ่มวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2**

ล้าภู นาคทอง*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกตามเพศ และประสบการณ์การทำงาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูในโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประจำปีการศึกษา 2559 และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการเทียบสัดส่วนและดำเนินการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 217 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่มีค่าความเชื่อมั่น .978 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t -test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนามนุษย์ให้มีความเจริญงอกงามทั้งด้านสติปัญญา ความรู้ คุณธรรม ความดีงามในจิตใจ มีความสามารถที่จะทำงานและคิดวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง แยกแยะ สามารถเรียนรู้ แสวงหาความรู้ ตลอดจนใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์แข็งแรง ประกอบอาชีพได้ มีวิถีชีวิตกลมกลืนธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและสามารถปรับตัวได้ในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (สุมน อมรวิวัฒน์, 2550, หน้า 461) ซึ่งสอดคล้องกับอุดมการณ์สำคัญของการจัดการศึกษา คือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและทำสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาที่สร้างคุณภาพชีวิต และสังคมบูรณาการอย่างสมดุลระหว่างปัญญาธรรม คุณธรรม และวัฒนธรรมเป็นการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อคนไทยทั้งปวง มุ่งสร้างพื้นฐานที่ดีในวัยเด็ก ปลูกฝังความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมตั้งแต่วัยการศึกษาก่อนพื้นฐาน และพัฒนาความรู้ ความสามารถเพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้สังคมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และสามารถตรวจสอบได้อย่างมั่นใจว่าการศึกษาเป็นกระบวนการของการพัฒนาชีวิตและสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองได้ และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2548, หน้า 1)

การพัฒนาทรัพยากรบุคคลเป็นสิ่งสำคัญเพราะมนุษย์เป็นตัวขับเคลื่อนพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี และวัฒนธรรม ประเทศที่มีการพัฒนาย่อมส่งผลถึงพลเมืองในประเทศให้สามารถดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างเข้มแข็ง นอกจากนี้สภาพปัจจุบันประเทศต่างๆทั่วโลกต่างยอมรับว่า ความรู้ของทรัพยากรบุคคลมีความสำคัญและเชื่อมโยงกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก ทำให้มีการเรียกสังคมในปัจจุบันว่าเป็นเศรษฐกิจฐานความรู้ (ไพฑูรย์ สินดารัตน์; และคณะ, 2548, หน้า 26)

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาให้ประชาชนชาวไทยได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน จึงได้บัญญัติพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา และเพื่อให้การจัดการศึกษาพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขได้นั้นการจัดการศึกษาให้ยึดหลักการ คือ เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมาย กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และ

การบริหารทั่วไปไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะจัดการงานเหล่านี้ให้มีประสิทธิภาพโดยที่งานวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ

งานด้านวิชาการถือว่าเป็นหัวใจหลักของการบริหาร เพราะการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจะสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนในฐานะผู้นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเป็นสำคัญ การที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ มีความสามารถ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการโดยตรงดังที่ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์(2546, หน้า 16) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดของผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับวาสนา กล้าน้อย (2556, หน้า12) ที่กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการนับเป็นงานสำคัญของโรงเรียน เป็นหน้าที่หลักของโรงเรียน ถือว่าเป็นหัวใจของการบริหาร โรงเรียนจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับงานวิชาการของโรงเรียนที่จะสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และมีคุณสมบัติตามที่ต้องการ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมต่อไปได้เป็นอย่างดี

โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ซึ่งมีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบจัดการศึกษาในระบบให้เป็นไปตามสาระบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 รวมทั้งการจัดการศึกษาตามนโยบายและการกำกับดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ได้ริเริ่มให้สถานศึกษามีความสามารถในการบริหารจัดการด้วยตนเองมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการศึกษาได้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและชุมชนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจัยต่างๆที่จะนำไปสู่ความสำเร็จดังที่กล่าวมานั้นประกอบด้วยระบบการบริหารจัดการที่ดีมีคุณภาพ มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านการจัดการเรียนรู้ สถานที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ และมีวัสดุอุปกรณ์ที่มีคุณภาพเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน และในด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิรินั้นได้สรุปผลการวิเคราะห์สถานการณ์การจัดการศึกษาในส่วนของอุปสรรคภายนอก พบว่า การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติยังไม่ชัดเจนและยังไม่เอื้อต่อการจัดการศึกษา การบริหารจัดการศึกษาของภาครัฐได้รับการจัดสรรงบประมาณในจำนวนจำกัดขาดการเรียนรู้ทักษะชีวิตเพื่อนำสู่การปฏิบัติในวิถีชีวิตประชาชน ไม่มีค่านิยมใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต และจากการสรุปผลการวิเคราะห์สถานการณ์การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริในส่วนภายใน พบว่า การบริหารหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม การจัดกระบวนการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ระบบการวัดผลการประเมินผลไม่เอื้อต่อการสร้างคนดีและคนเก่ง การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูไม่ได้ทำในทุกห้องเรียน การติดตามประเมินผลและการนิเทศภายในสถานศึกษาไม่เป็นระบบและต่อเนื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการเรียนรู้ไม่เพียงพอต่อความต้องการ เป็นต้น

ในการบริหารสถานศึกษานั้น สมรรถภาพของผู้บริหารเป็นดัชนีที่ชี้วัดความสำเร็จของการบริหาร การที่ผู้บริหารมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของการบริหารสถานศึกษา จะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้การศึกษาสำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี ผู้บริหารจึงเป็นเสาหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสถานศึกษา ต่อผู้ได้บังคับบัญชาและต่อ ผลงานอันเป็นส่วนรวม บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับคุณภาพของสถานศึกษา รวมทั้งมีผลสะท้อนต่อผลงานและวิธีปฏิบัติงานของสถานศึกษาแต่ละแห่งเป็นอันมาก ในขณะเดียวกันการบริหารสถานศึกษาเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารที่จะต้องนำเทคนิควิธีและกระบวนการการบริหารที่เหมาะสม มาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2546, หน้า 8)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการนำมาปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกตามเพศ และประสบการณ์การทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านการนิเทศการศึกษา 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวน 6 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 500 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประจำปีการศึกษา 2559 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซ์และมอร์แกน (อ้างใน ภาวนิดา ธาราศิริสิทธิ และ ศิริพงษ์ เสภาภยน, 2556, หน้า 132) ที่ประชากร

จำนวน 500 คนได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 217 คน คัดเลือกโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการเทียบสัดส่วนและดำเนินการสุ่มอย่างง่าย

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น มี 2 กลุ่ม ได้แก่

3.1.1 เพศ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- 1) ชาย
- 2) หญิง

3.1.2 ประสบการณ์ในการทำงาน แบ่งออกเป็น 3กลุ่ม ได้แก่

- 1) 1-5 ปี
- 2) 6-10 ปี
- 3) 10 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ใน 4 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

3.2.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

3.2.3 ด้านการนิเทศการศึกษา

3.2.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปและหาค่าความเชื่อมั่น(Reliability)โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .978 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม คำถามเป็นปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (*t-test*)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกตามประเภทการดำเนินงาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ

ผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประเภทการดำเนินงานต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลดังนี้

1.ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความคิดเห็นด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และลำดับสุดท้าย คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้บริหารมีความตระหนักถึงความสำคัญของงานวิชาการซึ่งถือว่าเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ที่ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำทางวิชาการและทำงานร่วมกับครูผู้สอน คอยดูแล ให้คำแนะนำ

ประสานความร่วมมือกับครูผู้สอน เพื่อให้งานวิชาการมีประสิทธิภาพ ดังที่ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาเพราะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของสุริยันต์ อินทเจริญสถานต์ (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2 พบว่า โดยภาพรวมทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการวัดประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษาและด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกด้านและสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจณี พินิจลำควน (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ในการบริหารวิชาการทั้ง 6 ด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยสูงสุดไปน้อยสุด คือ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการวัดประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่าแต่ละด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้วิจัยอภิปรายได้ดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการพัฒนาสถานศึกษาเป็นหัวใจสำคัญสำหรับการจัดการศึกษาเป็นแนวทางหลักในการจัดการเรียนรู้และประสบการณ์ทั้งมวลให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ผู้บริหารจึงพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น สร้างความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับครูผู้สอน พัฒนาหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอน ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ดังที่วัชร บวรณสิงห์ (2544, หน้า 47-48) กล่าวว่าผู้บริหารจะต้องเป็นผู้นำในการใช้หลักสูตรและการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักสูตร โดยศึกษาและทำความเข้าใจในหลักสูตรอย่างกระจ่างชัด สามารถควบคุมดูแลให้คำแนะนำแก่ผู้สอนให้ดำเนินการจนบรรลุจุดหมายของหลักสูตรได้ มีการกำหนดมาตรการและแนวปฏิบัติในการใช้หลักสูตร ซึ่งจะต้องมีการจัดหาวัสดุหลักสูตรที่ทันสมัย และให้มีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนผู้สอน และทำการควบคุมดูแลติดตามผลการใช้หลักสูตร ส่งเสริม สนับสนุน และนิเทศการใช้หลักสูตรและการสอน ให้กำลังใจและช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น รวมทั้งประเมินผลการใช้หลักสูตรและพัฒนาหลักสูตรสำหรับโรงเรียนของตน สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริมา เนตรสุวรรณ (2555,

บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 พบว่าการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ
 ดลฤดี กลั่นภูมิศรี (2558, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาล
 นครลำปางผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลนครลำปาง
 ด้านการพัฒนาหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ
 ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 เขต 2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารมีความเข้าใจหลักการและแนว
 ทางการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล เพื่อให้สถานศึกษาบริหารงานวิชาการได้อย่างอิสระคล่องตัว
 รวดเร็ว และสามารถจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียนฝึก
 ทักษะกระบวนการคิด การจัดการการเผชิญหน้าสถานการณ์และการประยุกต์จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้
 จากประสบการณ์จริง ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของ
 นักเรียน ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้สื่อและนวัตกรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งเป็นการบริหารจัดการ
 เรียนรู้ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังที่ รุจิร ภู่อาระ และ จันทราณี สงวนนาม (2545, หน้า 70) กล่าวว่า การพัฒนา
 กระบวนการเรียนรู้หรือที่เรียกว่าการปฏิรูปการเรียนรู้ ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีการเรียนและวิธีการสอนของ
 ครู ซึ่งครูจะต้องสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จัก
 วิคิด วิเคราะห์การดำเนินชีวิต และมีทักษะในการเผชิญกับปัญหาต่างๆ ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติ
 การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 22 ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้
 และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ
 พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เจริญ ใฝ่ (2557, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง
 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนสำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพ
 มหานคร พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาพรวมอยู่ในระดับ
 มาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌปนัท รุ่งโรจน์ (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการกับ
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการ
 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการนิเทศการศึกษา ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
 สถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
 ด้านการนิเทศการศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้บริหารมีการจัดระบบการนิเทศภายใน
 สถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูมีการนิเทศภายใน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ให้คำแนะนำ
 คำปรึกษาทางวิชาการ ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และติดตามประเมินผลการนิเทศ
 เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนดังที่สำนักการศึกษา (2545, หน้า 22-23) ได้สรุปบทบาทและ

หน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาในการนิเทศภายในโรงเรียน โดยผู้บริหารสามารถส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างแท้จริง มีการประชุมวางแผนการนิเทศภายในโรงเรียน โดยผู้บริหารเป็นผู้ประสานงานระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับนิเทศ และให้คำปรึกษาแนะนำ และเป็นวิทยากรที่ดีแก่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยใช้เทคนิคการบริหารมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการนิเทศภายในโรงเรียน รวมทั้งสามารถติดตามและประเมินผลการจัดการนิเทศภายในโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร พรหมชินวงศ์ (2550, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 3 พบว่าสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ด้านการนิเทศการศึกษาอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับสุชาดา ศิริสุวรรณ (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา อำเภอบางสะพาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา อำเภอบางสะพาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ด้านการนิเทศการศึกษาอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนส่งเสริม สนับสนุนในด้านอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก สามารถวางระบบกระตุ้นกำกับติดตามให้ความช่วยเหลือการวิจัยในชั้นเรียน สามารถ จัดกิจกรรมเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในและนอกโรงเรียนให้ความสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ยกย่องให้กำลังใจ เป็นแรงเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูดังที่สำนักงานการปฏิรูปการศึกษา(2545, หน้า 17) ได้กล่าวถึงความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาต่อการส่งเสริมการวิจัยไว้ว่า ผู้บริหารสามารถส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเผยแพร่ผลการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้พัฒนาคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของเรวดี เถาสุด (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนกลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าสภาพปัจจุบันมีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของคาร์ตัน พิมพ์อุบล (2549, หน้า 76) ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรช. พบว่า ผู้บริหารมีบทบาทการบริหารงานวิชาการในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารปฏิบัติงานตามหลักการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมีการนำหลักการมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมในการบริหารตัดสินใจ และร่วมจัดการศึกษาจนเกิด

ความรู้สึกความเป็นเจ้าของและรับผิดชอบในการจัดการศึกษาร่วมกันมากขึ้น ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพัฒนาความรู้ความสามารถของครูในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเท่าเทียมกัน ทำให้ปัจจัยทางด้านเพศของครูไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของปิ่นณภรณ์ ปานสรวง (2551, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องบทบาทการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของผู้บริหารและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 พบว่า บทบาทการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามเพศไม่แตกต่างกันทั้ง 6 ด้าน เช่นเดียวกับงานวิจัยของวิญญู ปัสสาโก(2553, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของในโรงเรียนประถมศึกษา ศูนย์คุณภาพการศึกษาบรือ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 1 พบว่า ผู้บริหารและครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของในโรงเรียนประถมศึกษา ศูนย์คุณภาพการศึกษาบรือ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 1 ไม่แตกต่างกัน

3.ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารงานวิชาการเป็นการบริหารงานที่มีกรอบการทำงานอย่างเป็นระบบ มีโครงสร้าง เป้าหมายที่ชัดเจนไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก ครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากหรือน้อยต่างก็ได้รับมอบหมายงานคล้ายคลึงกัน โดยเป็นการทำงานภายใต้โครงสร้างเดียวกัน เพื่อให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมคิด มานะคิด (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันและเช่นเดียวกับงานวิจัยของชุตินา นิธิพงษ์ (2557, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครู สังกัดเทศบาลระยอง จังหวัดระยอง พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของชุมชนและความต้องการของผู้เรียน มีการกำหนดแนวทางในการใช้หลักสูตร และให้มีการติดตาม ประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2.ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ ส่งเสริมให้มีการนำแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา

ท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน มีการติดตามและประเมินผลการใช้สื่อการเรียนรู้

3.ด้านการนิเทศการศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของครูในการจัดการเรียนการสอน สามารถวางแผนปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่เหมาะสมกับสถานศึกษา

4.ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนให้มากที่สุด เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สร้างความตระหนักถึงบทบาทของครูในฐานะผู้นำวิจัย ครูผู้สอนและนักพัฒนาหลักสูตรควบคู่กันไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาชาติ เพื่อให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพสูงสุด
2. ควรศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาเขต 2 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยอื่นเช่นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์
3. งานวิจัยครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครู ครั้งต่อไปผู้วิจัยอาจทำแบบสอบถามโดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองและนักเรียนร่วมด้วย เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กาญจณี พินิจคำวน. (2553). *ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ชุตินา นิธิพงษ์. (2557). *การศึกษการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ชลฤดี กลั่นภูมิศรี. (2558). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลนครลำปาง*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ดาร์ตัน พิมพ์อุบล.(2549). *การศึกษการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรค*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ณปภัช รุ่งโรจน์. (2553). *การบริหารงานวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นุชรี เอี่ยมไผ่. (2557). *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน*

สำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2545. ราชกิจจานุเบกษา.
เล่มที่ 116 ตอนที่ 74 ก. หน้า 2-19.ค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2560, จาก

<http://www.tamanoon.com/eduact/>.

เรวดี เถาสุด. (2553). การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนกลุ่มกรุงเทพ
เหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วัชร บวรณสิงห์. (2544). การบริหารหลักสูตร(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

วิญญู ปัสสาโก. (2553). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ศูนย์คุณภาพการศึกษابرปือ3
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ศิริมา เนตรสุวรรณ. (2555). การบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สมคิด มานะคิด. (2554). การบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในทักษะของครูสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราชินบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

สมพร พรหมชินวงศ์. (2550). การศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาชัยภูมิเขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.

สุชาดา ศิริสุวรรณ. (2554). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา
อำเภอเบตง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

สุริยงค์ อินทเจริญสานต์. (2552). การบริหารวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงราย.

สำนักการศึกษา. (2545). คู่มือการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร.
กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.